

Štvrtok 20. júla 2017

Piesne: ES č. 447, 286

Text: Mt 16, 24 – 28

„Vtedy riekol Ježiš učeníkom: Ak niekto chce prísť za mnou, nech zaprie seba samého, vezme svoj kríž na seba a nasleduje ma!“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Ak chceš ísť za Ježišom, potom má pre teba nachystaný kríž. Kríž je špeciálne zhotovený podľa tvojich potrieb. Veď ty sám ho budeš musieť niesť. Aké tvrdé slová Ježiš adresuje svojim nasledovníkom! Znie to skôr ako antireklama. No Ježiš nič nezahmlieva, nič neprikrášľuje. Ak chceš ísť za mnou, tu je, prosím, kríž na plecيا! Prečo kríž? Kríž bol nástrojom popravu. Odsúdenec si ho pred vlastnou popravou musel niesť sám až na popravisko. Pred očami máme Ježiša Krista z pašiových príbehov, padajúceho pod ťarchou kríža. A taká má byť aj cesta Jeho nasledovníkov. Prečo práve nesenie vlastného kríža je také dôležité? Lebo na tejto ceste nasledovania má umrieť naše vlastné sebecké „ja“; iba vtedy bude mať cesta za Kristom svoj zmysel. Si ochotný stratiť svoj život, vzdať sa sebeckva, ktoré Ti bráni žiť s Kristom, bráni Ti poznať zmysel života a dôjsť do cieľa, ku Kristovi, do Jeho kráľovstva? Pre niekoho kríž – nástroj na popravu svojho sebeckého „ja“, je život s jeho najbližšími, príbuznými, známymi, susedmi. Druhému dal Pán Boh prácu s mnohými ťažkosťami. Tretiemu dal Pán Boh telesné ťažkosti, s ktorými sa denne musí boriť. Štvrtému dal nespravodlivých nadriadených, priateľom vzdorovitých podriadených. Všetko to vidí Boh ako prostriedok na popravu vlastného sebeckého „ja“. Je to kríž ťažký, ale nie nezmyselný. Formuje dušu, posilňuje vieru, život naplňa každodennými skutkami autentickej vernosti Pánovi, ktorý kráčal s krížom až na Golgotu. Z kríža nezostúpil, ale ten najväčší zápas s diablom hriechom a smrťou vybojoval víťazne. Preto smieme čakať na Jeho príchod v sláve. Je tu niekto, kto to chce podstúpiť? Amen.

Modlitba:

Drahý Pane Ježiši Kriste, Ty nás voláš, aby sme Ťa nasledovali. Prijímaš nás takých, akí sme, ale zároveň nás voláš na cestu za Tebou, na ktorej sa máme každý deň meniť. Naše sebeckvo musí umrieť, aby víťazil život s Tebou. Musíme stratiť pýchu, aby sme našli požehnanie Božieho kráľovstva, ktoré Ty prinášaš do našich srdc. Dávaj nám svojho Ducha Svätého, aby sme verne, bez reptania niesli kríž, ktorý je nám uložený. Formuj nás denne na svoj obraz a veď k tomu, čo našej duši osoží. Amen.

Mgr. Ľudovít Hroboň, zborový farár v CZ ECAV Lučenec